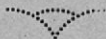

Sotaa vastaan!

1940

Kirj. J. J. H. [omi]

2:nen painos

KUSTANTAJA: JUHO J. HOMI

Vaasa — Oy. Kirjapaino Ab. — 1940

Miten uskovaisina suhtaudumme sotaan —?

2. Mos. 20:13.

”Älä tapa.”

Ylläoleva raamatunlause jo sinänsä pitäisi olla kyllin puhumaan ihmisille. Erittäinkin juuri uskovaisille.

Nykyään, kun koko ihmiskunta huojuu liitoksissaan lieenee syytä meidän uskovaisina tarkistaa kantaamme sotaan. ”Joka ei ole kanssamme, on meitä vastaan —”

On ikäänkuin sovittu sotahuuto nykyajalle.

Sydäntä kouristavimmat ihmisteurastuksen kammottavat jäljet alkavat kirvelevinä ja tuskaa tuottavina näkyä kaikkialla —.

Olen jo monasti kaihoten odottanut, eikö uskovain piiristä joku nouse vastustamaan tuolaisia mieletöntä joukkoteurastusta —.

Turhaan odotettuani koko sodan ajan, olen vihdoin pakotettu tarttumaan kynään. — Joskus tosin joku ylimalkainen mielenilmaisuus sinnepäin, siinä kaikki —.

Miten on tämä käsitettävä uskovaisten suhteen? Ovatko he järjestään niin hengittäneet sisäänsä sodan saastuttamaa ilmaa, ettei enään taitavain kirjoittajain kynä joudu palvelemaan kärsivää ja näännytettyä ihmiskuntaa?

Vanhassa raamatussa tulemme ensi kerran tekemiseen murhaan, — kammottavimpaan kaikista: veljesmurhaan. 1. Mos. 4. Täällä astuu eteemme kaamea todellisuus —.

Sitä ennen kyllä on täytynyt tapahtua joku alkusyy — murhaan — —? 1. Mos. 3:ssa luvussa kerrotaan aiheista, jotka näyttävät asettavan Israelin Jehovan käteen ensimmäisen kerran teurastusveitsen. 1. Mos. 3:21.

Voidaan kyllä väittää vastaan: Voihan Jumala laittaa lapsilleen puvun jonkun itse kuolleen eläimen nahoista, sillä kysymys oli Adamin ja Evan puvusta — Eedenistä karkoituksen jälkeen.

Toiseksi voisi sanoa: se on kuvaannollista puhetapaa. Vaan sittenkin on mahdollisuus, että eläin oli teurastettava.

Siis Jumalako olisi ensimmäisenä turmellut oman luodun luomakuntansa? —

Tämä voinee tuntua monen mielestä ehkä hyvin materialistiselta.

Suotakoon kuitenkin vapaus sanoa joku sana — aiheista, joista suuri uskovaisten joukko näyttää menevän yli ummessa silmin —.

”Tutkikaat kaikki ja pitäkää se mikä hyvä on.”

Niinhän apostoli neuvoo.

Voidaan siis tehdä johdonmukainen johtopäätös: Koska Jumala itse on käyttänyt ensimmäisen kerran väkivaltaa turvatonta eläintä kohtaan, niin täytyyhän sama oikeus olla vapaalla ihmiselläkin.

Niin syvälle on juurtunut ihmisten tajuntaan esim. eläinten teurastuksen oikeutus, että pidetäänpä puoleksi hourupäisenä sitä ihmistä, vielä meidän aikanamme, joka rohkenee väittää, ettei Jumalan tarkoitus ole alun pitäen ollut se, että ihminen niin väärin käyttäisi valtaansa eläimiin nähden.

Tuota tappamishalua näyttää jatkuvan vuosituhat toisensa jälkeen, jos vaan vallitseva ajatussuunta saa jatkaa **teurastuskulkuaan** — —?!

Tosiasiassa on kuitenkin, ettei ihmisellä ole oikeus tappamiseen, vanhan- eikä uudentestamentin hengen mukaan. 2. Mos. 20:13 kieltää sen jyrkästi.

Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa! Sentähden on rakkaus lain täyttymys. (Rom. 13: 10.) Kielto koskee yksilöitä samoin kuin yhteisöäkin. Rangaistus oli seuraava jokaista, erittäinkin ihmismurhaa. 1. Mos. 9: 5, 6.

Joku voinee sanoa, onhan Jumala määrännyt liittokansallensa jo ammoisina aikoina uhriteuraat. —

Ja hyväksyihän Jumala esim. Abrahamin menettelyn poikansa suhteen. —

Tähän voidaan sanoa: Jumala on asettunut ihmisten ajatuskannalle, mikäli mahdollista, kunakin aikakautena, sen kehityksen mukaan, millä asteella kukin kansa tai yksilö on ollut. Voidaan samoilla perusteilla väittää: Suosiihan Jumala Afrikan villien kansojen ihmisteurastusta vain sikäli kuin mainitut kansat pääsevät irti ennakkoluuloistaan ja inhoittavista toiveistaan. Heidän jumalansa jättää vaatimatta heiltä ihmisuhria —, jota todellisuudessa ei ole heiltä milloinkaan vaatinut! Eikä tule vaatimaan. —

Kansan halu palvoa Korkeinta, synnytti tarpeen viedä Jumalalle jotakin näkyvää —?!

Sillä onhan luonnollista, ettei Jumala, joka on Henki, tarvitse näkyvää uhria — esim. eläimen teurastamisesta syntynyttä rasvan katkua —?! Katso Jes. 1: 11.

Kaikilla kansoilla, jotka historia tuntee, on jumal-kaipuunsa, ja samalla halunsa tyydyttää jumalaansa. —

Ei ole siis ihmeteltävä, että valittu kansa oli ympäristönsä tavoille altis. Sillä sikäli kuin joku yksilö tai kansa tulee syvempään kosketukseen Henkisen isän kanssa, alkavat heidän uskonsa silmät tähdätä korkeammalle. Eivät he enää tyydy palvelemaan pelkkiä muotoja. —

Jeesus, tuo siunattu keskus koko nykyiselle ja tulevalle ajatusmaailmalle. Hän asettuu vastustavalle kannalle vieläpä itsepuolustukseenkin nähden, joka näyttää kaikkein luovallisimmalta murhan muodolta.

Pietarin, tuon aina innokkaan ja toiminnanhaluisen oppilaan piti vastustaa väkivaltaa väkivallalla. Jeesus lusui: "Pistä miekkasi takaisin tuppeen: sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat." Mat. 26:52.

Onhan näin ollen päivän selvää, että ei kenenkään tosiuskovaisen sovi kuitenkaan puoltaa so-taa! —

Ikävä kyllä, sitä täytyy sietää kuten muuta-kin pahaa — toistaiseksi.

Totuuden ja oikeuden lopullinen voitto on kuitenkin ehdottoman varma —. Kiitos Henkien Isälle! — Hallelujaa!

Lopputuloks: emme voi puolustaa hyökkäys- tai puolustusotaa! — Itse puolestani inhoan kaikkea sotaa — ja väkivaltaa yksilöiden, kuten hallitustenkin puolelta.

"Maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto!" Siinä ohjelma, jota jokaisen tulee soveltaa itseensä ja lähimpään ympäristöönsä. Se ohjelma kestää aikakausien arvostelun! —

Siis uskovaisina ja ihmisinä pois kaikki sotakiihko! Pois sota ja sen tuottama kirous!

Kaarlahden asemalla 16. 10. 1918.

J. J. H.
